

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-04682
Otsuse kuupäev 13.06.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja OÜ Basaar Group (12413084)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 75 eurot.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija tellis kasutatud riiete müügiplatsti teenuse alates 05.02.2025 neljaks nädalaks.

Müügis olles läks üks ese (Max Mara beez jakk) kaduma ja teine ese (jalatsid) said kahjustada.

23.02.2025 saatis tarbija teavituse kauplejale kahjustatud asjadest ja andis sellest teada kaupluse töötajale.

Tarbija maksis 75 eurot, et müüa kasutatud riideid, kuid rendiperioodi lõppedes ei tagastatud talle kahte eset.

Ettevõtte keeldub vastutusest, turvalisus oli puudulik (ei kontrollitud isikut ega olnud kaameraid), mistõttu võis igaüks esemeid kaasa võtta. Tarbija leiab, et tõendite nõudmine, nagu ostutšekid vanade riiete kohta, ei ole mõistlik.

Tarbija kritiseerib komisjoni formaalset lähenemist ja soovimatust olukorda sisuliselt uurida, mis tema hinnangul võimaldab kauplejal ka edaspidi tarbijaid kahjustada.

Avalduse kohaselt nõuab tarbija 75 eurot kompensatsiooni mõlema toote eest kokku.

Kaupleja seisukoht:

Kaebaja on esitanud kaupleja vastu kahju hüvitamise nõude summas 75 eurot, väites, et teenuse

kasutamise käigus kadus või sai kahjustada tema vara. Kaupleja ei vaidle vastu sellele, et teenus osutati ja tasu maksti, kuid leiab, et kaebaja ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis kinnitaks väidetavat kahju, selle suurust ega kaupleja süüd. Samuti puuduvad dokumendid, mis kinnitaksid esemete väärtust. Kaebaja esitatud süüdistused on tõendamata ning ta ei ole pöördunud politseisse, hoolimata soovitusel seda teha.

Kaupleja rõhutab, et ta ei vastuta müüdavate kaupade seisukorra eest, kuna tegutseb üksnes vahendusplatvormina. Kõik tingimused olid kaebajale enne tehingut kättesaadavad ning tehingu sõlmimisel nendega nõustuti. Väidetav rikkumine ei kvalifitseeru oluliseks lepingurikkumiseks ning puudub alus VÕS § 115 ja § 116 rakendamiseks.

Kaupleja hinnangul ei ole komisjonil võimalik nõuet sisuliselt hinnata ilma täiendavate tõendite ja dokumentideta. Arvestades vaidluse väikest rahalist väärtust ja tõendite puudumist, palub kaupleja jätta avaldus läbi vaatamata või rahuldamata, vt täiendavalt vastust e-keskkonnast.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ja kaupleja on sõlminud avalduse kohaselt lepingu, millega kaupleja võimaldas tarbijal riide müügiplatsi renditeenust neljaks nädalaks. Tarbija saatis kauplejale teavituse kahjustatud asjadest ning andis sellest teada müügiplatsi kaupluse töötajale. Tarbija maksis kauplejale 75 eurot selle eest, et kasutatud riideid müüa. Tegemist on tasuga, mida tarbija koharendi eest kauplejale maksis. Tarbija nõuab kauplejalt kahju hüvitamist.

Komisjon on tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaoludega ning leiab, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata põhjusel, et kaupleja suhtes kehtib tüüptingimus, mille kohaselt kaupleja tekkinud kahju eest ei vastuta. Tegemist on vastutust välistava asjaoluga.

Pooled ei vaidle lepingu sõlmimise üle. Rendilepinguga kohustub üks isik (rendileandja) andma teisele isikule (rentnik) kasutamiseks rendilepingu eseme ning võimaldama talle rendilepingu esemest korrapärase majandamise reeglite järgi saadava vilja. Rentnik on kohustatud maksma selle eest tasu (VÕS § 339 lg 1).

Kaupleja rõhutab oma seisukohas, et ta ei vastuta müüdavate kaupade seisukorra eest, kuna tegutseb üksnes vahendusplatvormina. Kõik tingimused olid kaebajale enne tehingut kättesaadavad ning tehingu sõlmimisel nendega nõustuti. Väidetav rikkumine ei kvalifitseeru oluliseks lepingurikkumiseks ning puudub alus VÕS § 115 ja § 116 rakendamiseks.

Komisjon nõustub kauplejaga. Kaupleja tüüptingimustest järeldub, et kaupleja on tüüptingimustes piiranud enda vastutust. Tüüptingimuste punkti J järgi vastutab kaupleja ainult raskest hooletusest või tahtlikult põhjustatud otsese varalise kahju eest.

Tüüptingimused on lepingu osaks, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada. Tüüptingimused on lepingu osaks ka siis, kui lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis nende olemasolu eeldada ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada.

Kaupleja tugineb vastuväites kõnealustele tüüptingimustele. Pooled ei vaidle selle üle, kas

tüüptingimused on lepingu osaks saanud või mitte. Komisjonil puudub samuti kahtlus, et tüüptingimused ei ole tarbija ja kaupleja vahel sõlmitud lepingu osaks saanud. VÕS § 37 lg 1 kohaselt võivad tüüptingimused saada lepingu osaks kahel alternatiivsel viisil: 1) tüüptingimused on lepingu osaks, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada (esimene lause); 2) tüüptingimused on lepingu osaks ka siis, kui lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis nende olemasolu eeldada ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada (teine lause).

VÕS § 37 lg 1 mõlema alternatiivi puhul peab olema täidetud eeldus, et tarbijal oli võimalus tüüptingimuste sisust teada saada. Komisjon rõhutab, et määrav ei ole tingimuste sisuga tegelik tutvumine, vaid võimalus nende sisust teada saada ehk võimalus nendega tutvuda (vt ka Riigikohtu 23. märtsi 2011. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-2-11, p 13). Seega tüüptingimused on saanud lepingu osaks.

Komisjon ei ole tuvastanud, et kaupleja tüüptingimus oleks tühine. VÕS § 42 lg 3 p 1 näeb ette, et tarbijat ebamõistlikult kahjustavaks tüüptingimuseks on tingimus, millega välistatakse tingimuse kasutaja seadusest tulenev vastutus või piiratakse seda juhaks, kui põhjustatakse teise lepingupoole surm või kahjustatakse tema tervist, samuti muuks juhaks, kui kahju tekitatakse tahtlikult või raske hooletuse tõttu. Kõnealune tingimus haakub kaupleja tüüptingimusega enim, kuivõrd seadus lubab vastutust piirata tarbija kahjuks selliselt, et kahju tekitaja vastutab üksnes raske hooletuse või tahtluse olemasolu korral. Praegusel juhul vastutab kaupleja üksnes raske hooletuse või tahtluse korral.

Raske hooletus on käibes vajaliku hoole järgimata jätmine. Kaupleja vastutuse eeldusena pidanuks komisjon tuvastama vähemalt kaupleja raske hooletuse. Raske hooletus on käibes vajaliku hoole olulisel määral järgimata jätmine (VÕS § 104 lg 4). Raske hooletus hindamiseks tuleb hinnata, kuidas oleks samal tegevusalal keskmine hoolas isik vastavas situatsioonis käitunud (RKTKo 04.12.2024, 2-19-7148 p 12). Komisjon ei ole tuvastanud kaupleja rasket hooletust. Kaupluses on saadaval turvaelemendid ning mõlemale sissepääsule on paigaldatud turvaväravad. Turvaelemendid võib külge panna kõikidele oma toodetele. Objektiivselt ei või komisjoni hinnangul kauplejalt enam oodata. Tarbija kannab asjade hävimise ja kahjustumise riisikot.

Lähtudes ülaltoodust, jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/